ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/1620

ze dne 19. září 2022,

kterým se stanoví vzorová opatření pro mimořádné situace pro případ technického problému s přístupem k údajům na vnějších hranicích, včetně záložních postupů, jimiž se mají řídit pohraniční orgány podle čl. 48 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 ([1]), a zejména na čl. 48 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením (EU) 2018/1240 se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (dále jen „ETIAS“) pro státní příslušníky třetích zemí osvobozené od povinnosti mít vízum pro účely vstupu na území členských států a pobytu na tomto území.

(2) Podle čl. 47 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1240 mají pohraniční orgány příslušné k provádění hraničních kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ([2]) povinnost nahlížet do ústředního systému ETIAS s použitím údajů uvedených ve strojově čitelné zóně cestovního dokladu. Mohou nastat okolnosti, kdy může dojít k tomu, že kvůli technickému selhání v kterékoli části informačního systému ETIAS nebo kvůli selhání vnitrostátní pohraniční infrastruktury v členském státě není pohraniční orgán schopen nahlédnout do systému, jak stanoví čl. 47 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1240.

(3) Účelem tohoto rozhodnutí je stanovit vzorová opatření pro mimořádné situace, včetně záložních postupů, jimiž se mají pohraniční orgány na vnějších hranicích řídit v případech, kdy může dojít k tomu, že pohraniční orgán není schopen toto nahlížení do ústředního systému ETIAS provést.

(4) Tato vzorová opatření pro mimořádné situace mají být použitelná jako pokyny i jako základ (dle potřeby upravený) pro vypracování a přijetí vnitrostátních plánů pro mimořádné situace ze strany členských států pro případy, kdy by pohraniční orgán při provádění hraničních kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s nařízením (EU) 2016/399 nebyl schopen nahlížet do ústředního systému ETIAS.

([1]) Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

(5) Pohraniční orgány by v případě technického selhání měly mít možnost dočasně se odchýlit od povinnosti nahlížet do ústředního systému ETIAS a ověřit status cestovních povolení prostřednictvím ověřovacího nástroje uvedeného v článku 31 nařízení (EU) 2018/1240. Dále je nezbytné stanovit obsah oznámení pohraničních orgánů pro případ technického problému s nahlížením do ústředního systému ETIAS kvůli selhání vnitrostátní pohraniční infrastruktury v členském státě.

(6) Vzhledem k tomu, že nařízení (EU) 2018/1240 navazuje na schengenské *acquis*, oznámilo Dánsko v souladu s článkem 4 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, své rozhodnutí provést nařízení (EU) 2018/1240 ve svém vnitrostátním právu. Dánsko je proto tímto rozhodnutím vázáno.

(7) Toto rozhodnutí nespadá do oblasti působnosti opatření stanovených rozhodnutím Rady 2002/192/ES ([3]). Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko; Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(8) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([4]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ([5]).

(9) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([6]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([7]).

(10) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([8]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([9]).

(11) Pokud jde o Kypr, Bulharsko, Rumunsko a Chorvatsko, představuje toto rozhodnutí akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.

([3]) Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

([4]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

([5]) Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

([6]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

([7]) Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

([8]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

([9]) Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

(12) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([10]) byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 18. února 2022.

(13) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro inteligentní hranice (ETIAS),

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Vzorová opatření pro mimořádné situace včetně záložních postupů pro případ technického problému s přístupem k údajům na vnějších hranicích

1. Je-li technicky nemožné provádět nahlížení nebo vyhledávání podle čl. 48 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240, mohou pohraniční orgány:

a) požádat státní příslušníky třetích zemí o nahlášení statusu jejich cestovního povolení (platné, zamítnuté, prohlášené za neplatné nebo zrušené) a doby jeho platnosti; k tomuto účelu mohou pohraniční orgány zřídit připojení k internetu nebo poskytnout státním příslušníkům třetích zemí přístup k vybavení instalovanému na hraničních přechodech, aby se mohli připojit k ověřovacímu nástroji uvedenému v rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/970 ([11]);

b) lokálně uchovávat informace týkající se vstupů, jako jsou údaje o totožnosti nebo o cestovních dokladech, aby bylo možné následně ověřit status cestovního povolení státních příslušníků třetích zemí, kteří do země vstoupili během doby trvání technického problému; pohraniční orgány smějí tyto informace uchovávat pouze po dobu trvání technického problému a následného ověřování, nebo

c) být dočasně zproštěny své povinnosti nahlížet do ústředního systému ETIAS.

2. Oznámení podle čl. 48 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240 se předají bezodkladně prostřednictvím komunikačních kanálů mezi pohraničními orgány, národními jednotkami ETIAS a ústřední jednotkou ETIAS.

3. Oznámení podle čl. 48 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1240, která mají pohraniční orgány předat ústřední jednotce ETIAS a jejich příslušné národní jednotce ETIAS, musí obsahovat tyto informace:

a) hraniční přechod (hraniční přechody), který (které) selhání zasáhlo, a orgán, který není schopen konzultaci provést, a

b) datum a čas, kdy k selhání došlo;

c) je-li to možné, popis selhání a dobu nezbytnou pro odstranění problému.

Když ústřední jednotka ETIAS informuje agenturu eu-LISA a Komisi podle čl. 48 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1240, předá jim informace, které od pohraničních orgánů obdržela.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([11]) Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/970 ze dne 22. února 2019 o nástroji pro žadatele umožňujícím sledovat stav zpracovávání jejich žádostí a ověřovat dobu platnosti a status jejich cestovních povolení podle článku 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 (Úř. věst. L 156, 13.6.2019, s. 15).

V Bruselu dne 19. září 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN